

قانون نظام مهندسی معدن

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - تعاریف:

قانون معدن - منظور قانون معدن مصوب ۱۳۷۷/۲/۲۷ مجلس شورای اسلامی است.

نظام مهندسی معدن: عبارت است از مجموعه تشکیلات، سازمانها، تشکلهای صنفی، مهندسی، حرفه‌ای، اشخاص حقیقی و حقوقی و مجموعه قوانین و مقررات، آیین نامه‌ها و استانداردها در بخش معدن.

تعاریف عمومی معدن: منظور تعاریفی است که در قانون معدن شرح داده شده است و در این قانون عیناً به کار می‌رود.

وزارت صنایع و معدن: منظور وزارت صنایع و معدن، ادارات، سازمانها و مؤسسات تابع آن است.

فعالیت‌های معدنی: این فعالیت‌ها شامل کلیه عملیات پی‌جویی برای یافتن کانسارها و اکتشاف و استخراج معدن و کانه‌آرایی کانسنگ و فرآوری مواد معدنی و متالورژی استخراجی می‌شود.

حرفه‌های مهندسی معدن: منظور حرفه‌های مهندسی و کارشناسی و کاردانی مرتبط با فعالیت‌های معدنی است.

ماده ۲ - اهداف و وظایف نظام مهندسی معدن عبارتند از:

الف - حفظ و افزایش بهره‌وری منابع معدنی که سرمایه‌های ملی تجدیدناپذیر هستند.

ب - تنسيق امور مربوط به مشاغل و حرفه‌های فنی و مهندسی در فعالیت‌های معدنی.

پ - تأمین موجبات رشد و اعتلای مهندسی معدن در کشور.

ت - ترویج اصول فنی و مهندسی معدن در فعالیت‌های معدنی.

ث - بالا بردن کیفیت خدمات مهندسی و نظارت بر حسن اجرای خدمات.

ج - ارتقای دانش فنی صاحبان حرفه‌ها در بخش معدن.

چ - وضع مقررات به منظور اطمینان از رعایت اصول ایمنی، بهداشت، بهره‌دهی مناسب، حفظ محیط زیست، صرفه اقتصادی و نظارت بر اجرای آن.

ح - فراهم ساختن زمینه همکاری میان وزارت صنایع و معدن و تشکلهای مهندسی، حرفه‌ای و صنعتی در بخش معدن.

خ - ایجاد زمینه‌های مشارکت صاحبان حرفه‌های مهندسی معدن در تهیه و اجرای طرحهای توسعه و عمرانی کشور.

د - ایجاد و تحکیم روابط حرفه‌ای در سطح ملی و بین‌المللی و معرفی نمایندگان برای شرکت در مجامع علمی و فنی.

ماده ۳ - برای تأمین مشارکت هرچه بیشتر مهندسان در انتظام امور حرفه‌ای خود و تحقق اهداف این قانون در سطح کشور ، «سازمان نظام مهندسی معدن» که از این پس در این قانون به اختصار «سازمان» خوانده می‌شود و در هر استان یک سازمان به نام «سازمان نظام مهندسی معدن استان» که از این پس به اختصار «سازمان استان» نامیده می‌شود ، طبق شرایط یاد شده در این قانون و آیین نامه اجرایی آن تأسیس می‌شوند.

سازمانهای یاد شده غیرانتفاعی بوده و تابع قوانین و مقررات حاکم بر مؤسسات غیرانتفاعی می‌باشند.

ماده ۴ - از تاریخی که وزارت صنایع و معادن در هر محل حسب مورد اعلام کند ، اشتغال اشخاص حقیقی و حقوقی به آن دسته از امور فنی در فعالیتهای معدنی که توسط وزارت یاد شده تعیین می‌شود ، مستلزم عضویت در سازمان و داشتن صلاحیت حرفه‌ای است. این صلاحیت در مورد حرفه‌های مهندسی معدن از طریق صدور پروانه اشتغال توسط وزارت صنایع و معادن و در مورد کارگران ماهر از طریق صدور پروانه مهارت فنی و حرفه‌ای توسط وزارت کار و امور اجتماعی احراز می‌شود. شرایط و ترتیب صدور ، تمدید ، ابطال و تغییر مدارک صلاحیت حرفه‌ای موضوع این ماده و چگونگی تعیین حدود صلاحیت و ظرفیت اشتغال دارندگان آن در آیین نامه اجرایی این قانون معین می‌شود.

تبصره - کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی غیر ایرانی جهت انجام خدمات موضوع این قانون باید پروانه کار معتبر از وزارت کار و امور اجتماعی و مدارک صلاحیت حرفه‌ای موقت دریافت دارند. ضوابط اجرایی مربوط طبق آیین نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

فصل دوم - تشکیلات ، ارکان ، وظایف و اختیارات سازمان

ماده ۵ - ارکان سازمان عبارت است از هر یک از سازمانهای استانی ، هیأت عمومی سازمان ، شورای مرکزی سازمان ، رئیس سازمان و شورای انتظامی نظام مهندسی.

ماده ۶ - برای تشکیل سازمان استان وجود حداقل بیست نفر داوطلب عضویت از بین دارندگان مدرک در رشته های اصلی شامل مهندسی معدن ، مهندسی متالورژی با گرایش استخراجی ، زمین شناسی و مهندسی نقشه برداری ضروری است.

تبصره ۱ - داوطلبان عضویت باید حداقل شش ماه قبل از تقاضای عضویت در آن استان مقیم بوده و یا متولد آن استان باشد.

تبصره ۲ - صاحبان هر یک از حرفه‌های مهندسی معدن در بیش از یک سازمان استان نمی‌توانند عضویت یابند.

ماده ۷ - عضویت اشخاص حقوقی شاغل به کار مهندسی در رشته های اصلی و اشخاص حقیقی در رشته‌های مرتبط با حرفه‌های مهندسی معدن در سازمان استان ، به شرط واجد شرایط بودن براساس این قانون ، بلامانع است.

تبصره ۱ - صاحبان حرف مهندسی معدن که در شرکتهای موضوع ماده (۷) شاغل می‌باشند باید شخصاً عضویت سازمان را داشته باشند.

تبصره ۲ - رشته‌های مرتبط با حرف مهندسی معدن به کلیه رشته هایی اطلاق می‌شود که عنوان آنها با رشته‌های اصلی یاد شده در ماده (۶) این قانون متفاوت بوده و

فارغ التحصیلان این گونه رشته ها ، خدمات فنی معینی را در زمینه های طراحی ، محاسبه ، اجراء ، نگهداری ، کنترل ، آموزش ، تحقیق و نظایر آن به بخشهای معدن عرضه می کنند ، اما این خدمات از حیث حجم اهمیت و میزان تأثیر عرفاً همتراز خدمات رشته های اصلی مهندسی معدن نباشد.

تبصره ۳ - عناوین رشته های تحصیلی دانشگاهی مرتبط با مهندسی معدن توسط کمیسیونی متشکل از نمایندگان وزیران صنایع و معادن و علوم ، تحقیقات و فناوری و رئیس سازمان تعیین می شود و مرجع تطبیق عناوین مدارک تحصیلی کمتر از لیسانس و معادل لیسانس و تعیین حدود صلاحیت حرفه ای دارندگان آنها به عهده وزارت صنایع و معادن و سازمان است.

ماده ۸ - هر سازمان استان دارای مجمع عمومی ، هیأت مدیره ، شورای انتظامی و بازرسان است و محل استقرار دایم دفتر مرکزی آن در مرکز استان می باشد. سازمانهای استان می توانند در صورت پیشنهاد شورای مرکزی و تصویب وزیر صنایع و معادن ، در مراکز استانهایی که در آنها سازمان تشکیل نشده باشد ، دفاتر نمایندگی دایر و انجام تمام یا بخشی از وظایف مستمر سازمان در حوزه مربوط را به آن دفاتر محول کنند.

ماده ۹ - مجمع عمومی سازمان استان از اجتماع تمامی اشخاص حقیقی و عضو دارای حق رأی سازمان که منحصر به دارندگان مدرک تحصیلی در رشته های اصلی حرفه های مهندسی معدن و رشته های مرتبط است و نمایندگان اشخاص حقوقی تشکیل می شود و وظایف و اختیارات آن به شرح زیر است:

الف - انتخاب اعضای هیأت مدیره.

ب - استماع گزارش عملکرد سالانه هیأت مدیره و اعلام نظر نسبت به آن.

پ - بررسی و تصویب ترازنامه سالانه «سازمان استان» و بودجه پیشنهادی «هیأت مدیره».

ت - بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آیین نامه های مربوط به عهده سازمان استان و در صلاحیت مجمع عمومی می باشد.

ث - انتخاب و تعیین بازرسان.

تبصره ۱ - جلسات مجمع عمومی به طور عادی سالی یک بار و به طور فوق العاده

به تعداد دفعاتی که توسط مجمع عمومی در اجلاس عادی تعیین می شود ، با حداقل دو سوم از اعضای دارای حق رأی تشکیل می شود.

تبصره ۲ - جلسات مجمع عمومی عادی با حضور اکثریت نسبی اعضای دارای حق رأی رسمیت می یابد. در صورت عدم حصول اکثریت نسبی ، هیأت مدیره موظف است به فاصله یک ماه از تاریخ تشکیل اولین جلسه برای بار دوم از اعضاء دعوت به عمل آورد و جلسه دوم با هر تعداد از اعضای دارای حق رأی که حضور یابند ، رسمیت خواهد یافت. جلسات مجمع عمومی فوق العاده با حضور دو سوم اعضاء رسمیت دارد و در صورت عدم حصول نصاب ، مراتب در اولین جلسه مجمع عمومی عادی بعدی مورد بحث واقع می شود.

هیأت مدیره ملزم به دعوت از نمایندگان وزیر صنایع و معادن جهت شرکت در جلسات مجمع عمومی می‌باشد و رسمیت جلسات فوق با رعایت سایر شرایط ، منوط به دعوت یاد شده خواهد بود.

ماده ۱۰ - هر یک از سازمانهای استان دارای هیأت مدیره‌ای خواهند بود که از بین اعضای داوطلب واجد شرایط در رشته‌های اصلی حرفه‌های مهندسی معدن برای یک دوره سه ساله انتخاب خواهند شد و انتخاب مجدد اعضای هیأت مدیره بلامانع است.

ماده ۱۱ - شرایط انتخاب شوندگان هیأت مدیره سازمان استان به شرح زیر می‌باشد:

الف - تابعیت جمهوری اسلامی ایران

ب - عدم اعتیاد به مواد مخدر.

پ - دارا بودن صلاحیت علمی و حرفه‌ای به میزان مندرج در آیین‌نامه.

ت - نداشتن پیشینه کیفری.

ماده ۱۲- تعداد اعضای اصلی هیأت مدیره سازمان استان پنج نفر و تعداد اعضای علی‌البدل دو نفر از رشته‌های اصلی خواهند بود. ترکیب و چگونگی انتخاب اعضاء و هیأت مدیره در آیین‌نامه اجرایی معین می‌شود.

ماده ۱۳ - وظیفه تعیین صلاحیت داوطلبان عضویت در هیأت مدیره و برگزاری انتخابات هر استان به عهده هیأت‌های اجرایی استانهای مربوط خواهد بود. چگونگی انتخاب و تشکیل هیأت اجرایی و اختیارات و وظایف هیأت‌های یاد شده و نحوه نظارت ، در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین می‌شود.

تبصره - اولین دوره انتخابات هیأت مدیره سازمانهای استان توسط وزارت صنایع و معادن برگزار می‌شود.

ماده ۱۴ - هیأت مدیره سازمانهای استان برای تحقق اهداف این قانون و آیین‌نامه‌های آن مسئولیت کامل داشته و به علاوه وظایف زیر را به عهده دارند:

الف - تنظیم ترازنامه سازمان و ارائه آن به مجمع عمومی.

ب - مشارکت در امر ارزشیابی و تعیین صلاحیت و ظرفیت اشتغال به کار شاغلان در امور فنی مربوط به فعالیتهای حوزه‌های مشمول این قانون.

پ - نظارت بر حسن انجام خدمات مهندسی توسط اشخاص حقیقی و حقوقی در طرحها و فعالیتهای معدنی غیردولتی در حوزه استان و معرفی متخلفان به مراجع قانونی ذی صلاح.

ت - تنظیم روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی معدن و کارفرمایان و ارائه پیشنهاد به مراجع مسئول در بخش معدن در زمینه ارجاع مناسب کارها به صاحبان صلاحیت به منظور جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی.

ث - کمک به ارتقای کیفیت طرحهای معدنی در محدوده استان و ارائه گزارش برحسب درخواست، شرکت در کمیسیونها و شوراهای تصمیم‌گیری در مورد این گونه طرحها و همکاری با وزارت صنایع و معادن در زمینه کنترل معدن و اجرای طرحهای یاد شده با استفاده از خدمات اعضای سازمان استان.

ج - همکاری در تهیه و تنظیم مبانی قیمت‌گذاری خدمات مهندسی معدن در استان.

چ - دفاع از حقوق اجتماعی و حیثیت حرفه‌ای اعضاء و تشویق و حمایت از فعالیتهای با ارزش و برگزاری مسابقات حرفه‌ای و تخصصی و معرفی طرحهای ارزشمند.

ح - معرفی نماینده هیأت مدیره جهت عضویت در کمیسیونهای حل اختلاف مالیاتی مربوط.

خ - معرفی کارشناس ذی صلاح جهت ارائه خدمات کارشناسی فنی به مراجع قضایی و قبول داورى در اختلافاتی که دارای ماهیت فنی است.

د - همکاری با مراجع مربوط در هنگام بروز سوانح معدنی و بلایای طبیعی.

ذ - تعیین و تصویب حق ورودی و حق عضویت سالانه اعضاء و سایر منابع در آمد برای سازمان براساس پیشنهاد هیأت مدیره.

ماده ۱۵ - هیأت مدیره سازمان استان در اولین جلسه ، هیأت رئیسه‌ای مرکب از یک نفر رئیس ، یک نفر نایب رئیس و یک نفر دبیر از میان خود انتخاب می‌کند.

رئیس هیأت مدیره سازمان استان ، رئیس سازمان استان نیز محسوب می‌شود.

نحوه انجام وظایف از سوی هیأت مدیره در آیین نامه تعیین می‌شود.

ماده ۱۶ - هر سازمان استان دارای یک نفر بازرس اصلی و یک نفر بازرس علی‌البدل می‌باشد که موظفند در چارچوب قانون و آیین‌نامه اجرایی آن و آیین‌نامه مالی سازمان به حسابها و ترازنامه سازمان استان رسیدگی و گزارشهای لازم را جهت ارائه به مجمع عمومی تهیه کنند و نیز تمامی وظایف و اختیاراتی را که به موجب قوانین و مقررات عمومی به عهده بازرس محول است انجام دهند. بازرسان مکلفند نسخه‌ای از گزارش خود را پانزده روز پیش از تشکیل مجمع عمومی به هیأت مدیره تسلیم کنند. بازرسان با اطلاع هیأت مدیره حق مراجعه به کلیه اسناد و مدارک سازمان را دارند.

چگونگی رسیدگی به تخلفات و طرز تعقیب و تعیین مجازاتهای انضباطی و موارد قابل تجدیدنظر در شورای انتظامی ، در آیین نامه اجرایی تعیین می‌شود.

تبصره - رسیدگی به شکایات از اعضای هیأت مدیره و شورای انتظامی استان با شورای مرکزی نظام مهندسی معدن می‌باشد.

ماده ۱۹ - به منظور هماهنگی در امور سازمانهای استان ، هیأت عمومی سازمان نظام مهندسی معدن که از این پس به اختصار «هیأت عمومی» خوانده می‌شود ، از کلیه اعضای اصلی هیأت مدیره سازمانهای استان در سطح کشور تشکیل می‌شود.

هیأت عمومی هر سال یک بار یک جلسه عادی با حضور نماینده وزیر صنایع و معادن خواهد داشت و اولین جلسه عادی آن پس از انتخاب و آغاز به کار هیأت مدیره سازمانهای استان در حداقل پنج استان کشور به دعوت وزارت صنایع و معادن و جلسات بعد به دعوت شورای مرکزی نظام مهندسی معدن که از این پس به اختصار «شورای مرکزی» خوانده می شود، تشکیل می شود.

تبصره ۱ - جلسات فوق العاده هیأت عمومی بنا به تصمیم آخرین جلسه عادی آن هیأت و یا با تقاضای دو سوم اعضای شورای مرکزی تشکیل می شود.

تبصره ۲ - جلسات هیأت عمومی با حضور اکثریت نسبی اعضای هیأت عمومی رسمیت می یابد.

ماده ۲۰ - وظایف و اختیارات هیأت عمومی به شرح زیر است:

الف - انتخاب هفت نفر از بین خود براساس ضوابط برای عضویت در شورای مرکزی و معرفی هشت نفر کاندیدای واجد صلاحیت از بین اعضای سازمانهای استانها به وزیر صنایع و معادن برای تکمیل اعضای شورای مرکزی.

ب - استماع گزارش سالانه شورای مرکزی.

پ - تصویب خط مشی های عمومی پیشنهادهای شورای مرکزی.

ت - حصول اطلاع از فعالیتهای، وضعیت و مشکلات سازمانهای استانها و ارائه طریق به آنها.

ماده ۲۱ - شورای مرکزی مرکب از یازده نفر و در مرکز کشور تشکیل می شود، از این تعداد هفت نفر را هیأت عمومی از میان اعضای خود معرفی و چهار نفر باقیمانده را وزیر صنایع و معادن از میان هشت نفر که توسط هیأت عمومی پیشنهاد شده اند، تعیین می کند.

اعضای این شورا با رعایت شرایط مندرج در این قانون، با حکم وزیر صنایع و معادن برای مدت سه سال از تاریخ صدور حکم منصوب می شوند.

ماده ۲۲ - اهم وظایف و اختیارات «شورای مرکزی» به این شرح است:

الف - برنامه ریزی و فراهم آوردن زمینه اجرای اهداف و خط مشی های این قانون با جلب مشارکت سازمان استانها و هماهنگی وزارت صنایع و معادن.

ب - تعیین خط مشی و بررسی مسائل مشترک سازمانهای استان و سازمان نظام مهندسی معدن و ابلاغ آنها.

پ - ایجاد زمینه های مناسب برای انجام وظایف ارکان سازمان از طریق مذاکره مشاوره و مکاتبه با مراجع ذیربط، در امور برنامه ریزی، مدیریت، اجراء و کنترل طرحهای مربوط به فعالیتهای معدنی.

ت - حل و فصل اختلافات بین ارکان داخلی سازمانهای استان، یا بین سازمانهای استان با یکدیگر یا بین اعضای سازمانهای استان با سازمان خود از طریق داوری.

ث - همکاری با مراکز تحقیقاتی و علمی و آموزشی داخلی و خارجی و ارائه مشورت‌های لازم در زمینه تهیه مواد درسی و محتوای آموزش علوم و فنون مهندسی در سطوح مختلف به وزارتخانه‌های آموزش و پرورش و علوم ، تحقیقات و فناوری.

ج - همکاری با وزارت صنایع و معادن در زمینه تدوین اطلاعات ، مقررات معدنی و استانداردهای مربوط.

چ - همکاری با وزارت کار و امور اجتماعی در زمینه ارتقای سطح مهارت کارگران شاغل در فعالیتهای معدنی و تعیین استاندارد مهارت و کنترل آن.

ح - تلاش در جهت جلب مشارکت و تشویق به سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی در فعالیتهای معدنی.

خ - همکاری در برگزاری آزمونهای تخصصی حرفه ای مهندسی معدن و ارائه آموزشهای تکمیلی برای بهنگام نگاه داشتن فنی اعضاء.

د - تلاش برای عضویت سازمان در سازمانها و مجامع بین المللی ذیربط.

ذ - ارائه نظرات مشورتی سازمان نظام مهندسی به دولت و دستگاههای اجرایی در زمینه برنامه‌های توسعه.

تبصره - وظایف شورای مرکزی در سطح کشور ، مانع از اقدام هیأت مدیره سازمانهای استان در زمینه برخی از وظایف فوق که در مقیاس استانی قابل انجام باشد ، نخواهد بود.

ماده ۲۳ - شورای مرکزی دارای هیأت رئیسه‌ای متشکل از یک رئیس و یک دبیر اجرایی و یک منشی است که دبیر و منشی با اکثریت آراء از بین اعضاء انتخاب می‌شوند و «شورای مرکزی» برای تعیین رئیس شورا دو نفر را به وزیر صنایع و معادن پیشنهاد می‌کند و ایشان یک نفر را به عنوان رئیس شورای مرکزی که رئیس سازمان نیز محسوب می‌شود ، جهت صدور حکم به رئیس جمهور معرفی می‌کند. دوره تصدی هیأت رئیسه سه سال است و انتخاب مجدد آنان بلامانع می‌باشد.

ماده ۲۴ - مسئولیت اجرای تصمیمات «شورای مرکزی» و مسئولیت اجرایی و نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین المللی به ترتیب با رئیس سازمان و یا نماینده معرفی شده از سوی وی می‌باشد.

ماده ۲۵ - «شورای انتظامی نظام مهندسی» از چهار نفر عضو سازمان که دو نفر آن توسط وزیر صنایع و معادن و دو نفر دیگر توسط شورای مرکزی سازمان معرفی می‌شوند و یک نفر حقوقدان با معرفی ریاست قوه قضائیه تشکیل می‌شود.

ماده ۲۶ - وزارت صنایع و معادن مجاز است ضمن بررسی عملکرد سازمانهای استان و گزارش شورای مرکزی در خصوص چگونگی ادامه کار آن سازمان ، توصیه‌های لازم را به شورای مرکزی بنماید و در صورتی که به دلیل انحراف از اهداف سازمان ، انحلال هیأت مدیره هر یک از سازمانهای استان را لازم بداند ، موضوع را در هیأت مرکب از وزیران صنایع و معادن و دادگستری و رئیس سازمان مطرح کند.

تصمیم هیأت مذکور با دو رأی موافق لازم الاجراء خواهد بود.

تبصره - انجام وظایف قانونی سازمانهای استان در زمان انحلال هیأت مدیره با وزارت صنایع و معادن است که حداکثر به مدت شش ماه به عنوان قائم مقامی عمل می کند و ظرف این مدت موظف به برگزاری انتخابات برای تشکیل مجدد هیأت مدیره خواهد بود.

ماده ۲۷ - وزارتخانه ها ، مؤسسات دولتی ، نهادها ، نیروهای نظامی و انتظامی ، شرکتهای دولتی و شهرداریها می توانند در ارجاع امور کارشناسی با رعایت آیین نامه خاصی که به پیشنهاد مشترک وزارت صنایع و معادن و وزارت دادگستری به تصویب هیأت وزیران می رسد ، همانند کارشناسان رسمی دادگستری از اعضای سازمان دارای پروانه اشتغال که به وسیله سازمان استان معرفی می شود ، استفاده کنند.

فصل سوم - امور کاردانهها

ماده ۲۸ - وزارت صنایع و معادن موظف است ظرف مدت شش ماه از زمان ابلاغ این قانون ضوابط ، مقررات و تشکیلات حرفه ای مناسب برای کاردانههای فنی شاغل در رشته و حرفه های موضوع این قانون را در قالب آیین نامه ای تدوین و برای تصویب به هیأت وزیران پیشنهاد کند.

فصل چهارم - مقررات فنی و نظارت

ماده ۲۹ - وزارت صنایع و معادن برای صدور و تمدید کلیه مجوزهای اکتشاف ، تجهیز و بهره برداری و فرآوری ، فقط طرحها و گزارشهای عملیاتی اجرایی را خواهد پذیرفت که از طرف اشخاص حقیقی و حقوقی دارنده «پروانه اشتغال» در حدود صلاحیت و ظرفیت اشتغال آنها امضاء شده باشد.

تبصره - رعایت این ماده جهت صدور گواهی نامه کشف ، نیز الزامی است.

ماده ۳۰ - در مواردی که طرحهای تسلیمی به وزارت صنایع و معادن توسط اشخاص حقوقی امضاء می شود ، مسئولیت صحت طراحی و محاسبه به عهده مدیر عامل یا رئیس مؤسسه و در مورد وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و نهادها به عهده مسئولان دستگاههای فنی تهیه کننده طرح است و البته امضای ایشان رافع مسئولیتهای طراح ، محاسب و ناظر نخواهد بود.

ماده ۳۱ - اقدام به امور زیر تخلف از قانون محسوب می شود و متخلفان توسط مراجع ذیصلاح قضایی تحت پیگرد و مجازات قرار می گیرند:

الف - مداخله اشخاص حقیقی و حقوقی فاقد مدرک صلاحیت در امور فنی که اشتغال به آن مستلزم داشتن مدرک صلاحیت است.

ب - اشتغال به امور فنی خارج از حدود صلاحیت مندرج در مدرک صلاحیت.

پ - تأسیس هرگونه مؤسسه ، دفتر یا محل کسب و پیشه برای انجام خدمات فنی بدون داشتن مدرک صلاحیت مربوط.

ت - ارائه خدمات مهندسی ، طراحی ، اجراء و نظارت توسط اشخاص حقیقی و حقوقی که خود مسئولیت بررسی یا تأیید نقشه و یا امور مربوط به کنترل آن پروژه را نیز بر عهده دارند.

ماده ۳۲ - اصول و قواعدی که رعایت آنها در طراحی ، محاسبه ، اجرای عملیات اکتشاف و تجهیز و بهره‌برداری معادن و کارخانجات ، بهره‌دهی مناسب فنی و صرفه اقتصادی ضروری است ، به وسیله وزارت صنایع و معادن تدوین می‌شود. همچنین حوزه شمول این اصول و قواعد و ترتیب کنترل اجرای آنها برحسب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت صنایع و معادن تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. مقررات فنی مذکور به طور ادواری و عنداللزوم با رعایت ترتیبات مندرج در این ماده قابل تجدیدنظر می‌باشد. صاحبان حرفه های مهندسی معدن ، مکتشفان و بهره‌برداران معادن و کارخانجات مکلفند مقررات موضوع این ماده را رعایت کنند عدم رعایت مقررات یاد شده تخلف از قانون محسوب می‌شود.

تبصره - مسئولیت نظارت عالی بر اجرای اصول و قواعد موضوع این ماده به عهده وزارت صنایع و معادن می‌باشد.

فصل پنجم - متفرقه

ماده ۳۳ - هزینه های ارکان سازمان از محل حق عضویت‌های پرداختی اعضاء کمک اعطایی دولت و نهادها و اشخاص حقیقی و حقوقی ، دریافت بهای ارائه خدمات پژوهشی فنی و آموزشی و فروش نشریات و سایر مواد کمک آموزشی و مهندسی و درصدی از حق الزحمه دریافتی اعضاء بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع شده از طرف سازمان تأمین می‌شود.

ماده ۳۴ - وزارت صنایع و معادن تسهیلات لازم را برای تأسیس و شروع به کار سازمان و سازمانهای استان فراهم و در تنظیم روابط آنان با دستگاههای اجرایی و مراجع قضایی در سطوح ملی و محلی تا آنجا که به اهداف این قانون کمک کند ، اقدام می‌کند.

ماده ۳۵ - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است تا حصول خودکفایی معادل سه درصد از درآمدهای ان وزارت از محل حقوق دولتی بهره برداری از معادن را براساس ردیفی که به همین منظور در بودجه سنواتی پیش‌بینی می‌گردد ، در اختیار وزارت صنایع و معادن قرار دهد تا صرف کمک به سازمان نظام مهندسی معدن برای انجام وظایف قانونی خود گردد. تخصیص اعتبارات مربوط به ارکان سازمان براساس آیین‌نامه اجرایی این قانون انجام می‌گیرد.

ماده ۳۶ - متخلفان از مواد (۳۱) و (۳۲) این قانون توسط مراجع قضایی حسب مورد به پرداخت جزای نقدی از پانصد هزار (۵۰۰,۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند ، پرداخت جزای نقدی مانع از پیگیری انتظامی و جبران خسارت وارد شده توسط متخلف نمی‌باشد.

جزای نقدی موضوع این ماده هر سه سال یک بار براساس شاخص تغییر قیمتها که توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام می‌شود ، تعدیل می‌گردد. وجوه حاصله به ردیف خاصی در خزانه واریز می‌گردد.

ماده ۳۷ - آیین نامه‌های اجرایی این قانون توسط وزارت صنایع و معادن ظرف مدت شش ماه تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون فوق مشتمل بر سی و هفت ماده و شانزده تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و پنجم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۹/۱۲/۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.